

Грамадзяне СССР маюць права на асвету.
Гэта права забяспечваецца ўсеагульна-абавязковай пачатковай асветай, бясплатнаю асветай, уключаючы вышэйшую асвету, сістэмай дзяржаўных стыпендыяў пераважнай большасці навучаючыхся ў вышэйшай школе, навучаннем у школах на роднай мове, арганізацыяй на заводах, у саўгасах, машынатрактарных станцыях і калгасах бясплатнага вытворчага, тэхнічнага і аграмічнага навучання працоўных.
(З практы Канстытуцыі Саюза Савецкіх Соцыялістычных Рэспублік)

УСЕНАРОДНАЕ АБМЕРКАВАННЕ ПРАЕКТУ КАНСТЫТУЦЫІ САЮЗА ССР

ПРАВА НА АСВЕТУ

Прайшло больш 34 год, як Владимир Ільіч Ленін у праекце праграмы Расійскай сацыял-дэмакратычнай рабочай партыі, разам з іншымі пунктамі пісаў: «... Расійская сацыял-дэмакратычная рабочая партыя ставіць сваёй бліжэйшай палітычнай задачай зварненне парскага самадзяржаўя ў асвету і рэспублікай на аснове дэмакратычнай канстытуцыі, забяспечваючы ўсеагульнае дармовае і абавязковае да 16 год навучанне; забяспечанне бедных дзяцей харчаваннем, вопраткай і навучальнымі прыладамі за кошт дзяржавы».

Праграма Леніна ажыццявілася ў кастрычніку 1917 года, калі вялікая Кастрычніцкая сацыялістычная рэвалюцыя скінула капіталістычнае панаванне і ўстанавіла дыктатуру пролетарыята. Пролетарыят, які стаў на чале ўлады, аказаўся адзіна адзіным да канца паслядоўна ажыццяўляў прынцып усеагульнага навучання, стварыў умовы для ўздыму культурнага ўзроўню самых шырокіх працоўных мас.

У праграме нашай партыі мы чытаем: «У галіне народнай асветы ВКП(б) ставіць сваёй мэтай дасягненне да канца пачатковай і вышэйшай рэвалюцыі 1917 г. справу ператварэння школы са зброі класавых панавання буржуазіі ў зброю поўнага знішчэння пазедаў грамадства на клас, у зброю комуністычнага перадавання грамадства».

Пачатак ў кастрычніку 1917 года справа знішчэння пазедаў грамадства на клас паспяхова завяршана ў нашай краіне. СССР стаў краінай сацыялізму. Сацыялізм перамог у нашай краіне канчаткова і беспаваротна. У масовым стаханавіскім руху, які разгарнуўся па ўсёй краіне, вынік пачатку будучага комуністычнага грамадства. Краіна, якую вядзе левіска партыя, якую кіруе вялікі Сталін, стала цэнтрам, куды накіраваны погляды ўсёго прапоўнага чалавечства, бо яна зноў вырашыла такія задачы, якіх не мог вырашыць ні адзін з краў, ні адна дзяржава, бо яна ўпершыню ў гісторыі адолала ажыццяўляць сапраўды ўсеагульнае навучанне.

Гэта зусім натуральна. Ні адна капіталістычная дзяржава не можа ажыццяўляць усеагульнае навучанне, гэта значыць навучанне самых шырокіх народных мас, бо гэта не адпавядае яе інтарэсам.

Усеагульнае навучанне зноўда ажыццяўляць толькі пача дзяржава, дзяржава сапраўды народная, якая дыктуе інтарэсы народу, якая служыць народу.

Артыкул 121 праекту Канстытуцыі СССР гаворыць: «Грамадзяне СССР маюць права на асвету. Гэта права забяспечваецца ўсеагульна-абавязковай пачатковай асветай, бясплатнаю асветай, уключаючы вышэйшую асвету, сістэмай дзяржаўных стыпендыяў пераважнай большасці навучаючыхся ў вышэйшай школе, навучаннем у школах на роднай мове, арганізацыяй на заводах, у саўгасах, машынатрактарных станцыях і калгасах бясплатнага вытворчага, тэхнічнага і аграмічнага навучання працоўных».

Права на асвету. Права на асвету ў нас мае кожны працоўны незалежна ад яго сацыяльнага становішча, полу, нацыянальнасці. Права на асвету мае кожны грамадзянін Савецкага Саюза.

Але даць толькі права — мала. Права трэба забяспечыць адпаведнымі ўмовамі. І ўсё гэтаму ў нас ёсць. Права на асвету, запісанае ў праекце Канстытуцыі, забяспечваецца самым сацыялістычным ладом.

Гэта права забяспечваецца поўным роўнапраў'ем усіх працоўных, правядзеннем усеагульнага абавязковага пачатковага навучання, свабодай атрымання асветы на сваёй роднай мове, выключнай увагай дзяржавы да вытворчага, тэхнічнага і аграмічнага навучання, якое дзяржава забяспечвае бясплатна.

Гэта права забяспечваецца ўзвышэннем кожнага працоўнага ў тым, што, пакінуўшы пасля сканчэння навучальнага ўстанова, яму гарантувана работа, работа па яго ведах і асобных, работа пільнава і гарнароўна, работа на карысць сваёй краіны, сваёй народ.

Такога права на асвету не дае і не можа даць ні адна капіталістычная дзяржава. У Польшчы і Германіі закрываюцца пачатковыя школы, калізацыі Заходняй Беларусі і Заходняй Украіны набылі магчымасці далей вучыцца на роднай мове, гэтым самым пазбаўляючы атрымаць элементарную пачатковую асвету. Тысячы скончаных навучальна ўстановаў малых дзяцей пазбаўлены ўсякай работы, не гаворачы ўжо аб рабоце на спецыяльнасці. А што чакае тых, хто знаходзіцца яшчэ ў сценках навучальных устаноў?

Малады беспрацоўны Р. Б. з Швейцарыі ў адказ на пытанне «Які ты ўдзяеш сваю будучыню?», адказаў яму журналіст «АІП», адказаў: «Я хачу стаць тэхнікам-будуціком, можа нават архітэктарам. Год правучыўся ў будучым тэхнікуме. Што-ж мне чакае? Наваў старыя, больш вопытныя архітэктары, я маюць работу. Я пераканаўся, што капіталістычны лад з'яўляецца нічоўнікам усіх нашых пажанасей».

Гэта адказ кожнаму ў тысяч.

Праект нашай Канстытуцыі забяспечвае права на асвету, забяспечваючы асвету, уключаючы вышэйшую асвету, сістэмай дзяржаўных стыпендыяў пераважнай большасці навучаючыхся ў вышэйшай школе.

Карэспандант адной замежнай газеты гутарыў са студэнтамі Варшаўскага ўніверсітэта. Студэнт 2 курса юрыдычнага факультэта гэтага ўніверсітэта Влэдзіслаў Н. яму расказаў:

«Мае бацькі жылі ў в. Лыжы. Скончыўшы гімназію, я прыехаў у Варшаву, каб паступіць у ўніверсітэт. Там я дасягнуў, што пры ўступленні неабходна ўнесці 30 злотых. На гэта пайшлі ўсе мае грошы. У мяне нічога не засталася на нахлест. Я спытаў на вакзале, а днём хазіў з хаты ў хату, шукаючы рэшткі. Аднак, нізкія я работы не знаходзіў».

Нарэшце, праз месяц яму ўдалося знайсці работу — працаваў газетнікам.

У час гутаркі гэтага карэспандант са студэнтам у пакой ўвайшоў другі студэнт. Наміж імі завязалася гутарка. Адбываецца такі дыялог:

— Што самае ненармальнае вачым становішчы? — пытаецца карэспандант.

— Плата за навучанне.

— Аб чым часцей за ўсё вы гутарыце?

— Аб плаце за навучанне, аб тым, дзе яе дастану, і аб тым, дзе-б нам здабыць на вачеру...

Усёй гэтай трагедыяй не ведае наша моладзь, як не ведае ўсё народ жахаў капіталістычнага панавання.

— Хочаш стаць інжынерам, можаш ім стаць, нічога не перашкаджае. Хочаш набыць іншую спецыяльнасць, для гэтага ёсць усе магчымасці. Так гаварыў пры абгаворванні праекту новай Канстытуцыі выдатны вучобы камбайнер Грыцкевіч з Танежыцкай МТС.

Вучыцца і рытуецца паступіць у прамадзімні стаханавец менскай абутковай фабрыкі імя Калашніка Скабло, вучэцца мільнік дзяцей, бо для кожнага ачыненыя дзверы ў навучальныя ўстановы, бо права на асвету забяспечвае сацыялістычная дзяржава.

Праект сталінскай Канстытуцыі, які абмяркоўвае перш за ўсё краіна, ёсць праект Канстытуцыі свабоднага, тэхнічнага народу, якім кіруе наша партыя, які вядзе наш Сталін да вяршыні шчасця, вяршыні культуры і прагрэсу.

На ўсё калгасе Савецкай Беларусі разгарнулася абмеркаванне праекту Канстытуцыі СССР. На ўдзельніку калгаснік арцель «Чырвоная Барыса» (Бабыруйскі рай) слухаючы чытку праекту Канстытуцыі. Фото Я. САЛАВЕЧЫКА.

БЕЛАРУСКИ НАРОД ВІТАЕ ТАВАРЫША СТАЛІНА—ТВАРЦА НОВАЙ КАНСТЫТУЦЫІ СССР

БУДУ ЗМАГАЦІ ЗА ПРАВА ПАДПІСАЦЬ ПІСЬМО ВЯЛІКАМУ СТАЛІНУ

Мне 60 год. Працую я стольням на будаўніцтве сталінскай школы. У 1900 годзе я таксама працаваў на будоўлях. Навучыўся ў школе. Але тады было са мною? Была праца на будоўлях летам, а ў зімку хопіць зубы на паліну казды — нішто пабе не хачу прымаць на работу.

Кожны дзень сённяшняе анішні чалавек. Мне часта прыходзілася заробіць кавалак хлеба з сывары ў руках на дрынавым складзе. Сяньд там дзень-другі, а на трых чорнебуз ажажліва і пакліка чарубіць дровы.

Смешна некай цыпер і ўспамінаць. А таты скурзь і ўсёмо старэй-сезонік: летам на будоўлі, а ў зімку на дрынавым складзе. Так яно пачыналася доўга.

Потым, гэта было ўжо ў 1904 годзе, я пайшоў паліцэйскай і мне прышлося ўчыць. Але куды ўчыць? Мне паралі ў Амерыку. Казалі, што Амерыка — гэта божы рай, дзе ўсё жыццё добра. Паслахаў я людзей і сам іх выхадзі.

Прыхаў і адрозу трапіў у м. Соўтрывер на пачатковы завод. Працаваў я там, як воў — 12 год у суткі: пятаў пятаў і капаў гілы. Была праца дахаты, не можаш

ні стаць, ні сядзець — усе табе баліць. Але нічога не зробіш. Працаваў я і ў горадзе. Дайтрый на вагонабудульнім заводзе. Пільна капаў і на ім на 12 годзі ў суткі і за тры год не меў ні разу адпачынку. На заводзе часта бывалі простой па віне гаспадары. За гэты год таксама нішто не атрымаў грошай.

Больш таго. Часта зусім не атрымаў наш працу. Але паскардзіцца не было каму. Тут я ацтуў смак амерыканскага жыцця.

Зараз я працую таксама на будоўлях, але ўжо не ў Амерыцы, а ў пудлоўным Савецкім Саюзе — май азінай сапраўнай радзіме.

Толькі ў Савецкім Саюзе грамадзяне маюць права на атрыманне гарантыяў работ. Чытаючы сталінскую Канстытуцыю, гэты пудлоўны закон, я не ведаю пават, чым падзякаваць вялікаму Сталіну.

Буду прапавяць добрасэрдзена, на-стаханавска, так, каб атрымаць права падпісаць пісьмо беларускага народу Сталіну — вялікаму праватры нашай пудлоўнай радзімы.

МАРКЕВІЧ ПАВЕЛ,
стольня будаўніцтва сталінскай школы на Слонімскай вуліцы.

СТАХАНОВСКАЯ РАБОТА ЗАБАВАЦЬ ПРАВА ПАДПІСАЦЬ ПІСЬМО ПРАВАДЫРУ

Трактарысты Заслаўскай МТС змагаюцца за права падпісаць пісьмо таварышу Сталіну.

Брыгада Барташэвіч Алесі, Строчына В., Грыцкевіч, Сарока і Глухоўскага абавязаліся дэмаўнава скончыць рамонт сваіх машын. Да 11 ліпеня занаў тэхнічны экзамінава на «выдатна» з тым, каб выкапаць і перавыканаць ўзятая на сябе абавязальнасць — даць ат 1200 і не ніжэй 800 га па трактару.

У брыгадах разгарнулася палітычная вучоба. Вылучаны пастаўлены членства пачэснага ЦК ВКП(б) аб ўборны і сельгасна-дарных загатоўках. Зараз прыступілі да вывучэння праекту Канстытуцыі Саюза ССР.

У брыгадах Барташэвіч Алесі і

Грыцкевіч Янікі арганізавана вывучэнне арыфметыкі, роднай мовы, географіі, арганізавана калектыўнае чытанне мастацкай літаратуры: «Як гартвадзася сталь», «Шхі дов» і інш.

Энергічная работа па ўзвышэнню культурнага і тэхнічнага ўзроўню, баявая падрыхтоўка да ўборкі, прапавяць лепш, чым прапавяць вясной — галоўнымі ўмовамі са-спраборніцтва паміж, брыгадамі і асобнымі трактарыстамі.

Заваяваць права на падпісанне пісьма роліам Сталіну — гавараче жаданне кожнага трактарыста, кожнага работніка МТС.

Л. ПУТЫРСКАЯ.

ДЗЯКУЮ ЗА ШЧАСЛІВУЮ СТАРАСЦЬ

Жыў я 76 год. 25 год працаваў паварам па лямпачках. Гора і пакут досыць бачыў на сваім жыцці. Але зараз ачуваю сябе дарой мошын, нібы другая «маладоў» наступіла... Працую паварам у калгасных яслях. На лямпах нашых «тарасяе кожны сіл хапае».

Ужо аб тым няма чаго і гаварыць, што мне жыццёна непараўнальна лепш, чым калісьці жыў. Гляджу, не нарадуюся на наша калгаснае сялянства. Ці гэты думалі мы калі, што не будзе бедна-коў у нашай вёсцы? А іх-жа няма, ніводнага. Жыццё калгаснікаў робіцца ўсё зможней з дожным лёнам. Гэтаму свецка праект сталінскай Канстытуцыі.

Шкада за ўсё тое, што праект Канстытуцыі ўваўнае ў выбарных правах сялян з рабочымі. Я добра разумею, што раней такое параўнанне было немагчыма, бо наша вёска тады яшчэ не была калгаснай.

Толькі дзякуючы нашай савецкай уладзе і забяспечанню такой шчасливой старасці. А ўсёй душы дзякую таварышу Сталіну за яго вялікія клопаты аб нас і аб гэтым чалавечым-басі пісьма яму.

А. С. УНУША,
76 год, калгас «Аградымніне», Абчацнага сельсавета.

ЖЫЦЦЕ НАША СТАЛА НЕПАЗНАВАЛЬНЫМ

ВІШЕБСК. Калгаснікі калгаса імя Чырвонай арміі абмеркавалі прапанову барурыцкіх калгаснікаў аб на-сланні пісьма лепшых людзей БССР вялікаму Сталіну.

«Мы — салівікі калгаснікі калгаса «Чырвоная армія», — гораца патрымаўнас камп'ютную ініцыятыву пават барурыцкіх таварышоў. На-саміх таксама аб чым расказаў нашаму роліаму любімаму Сталіну.

«Паспяхова скончыўшы вясновую сілбу, мы абавязваемся яшчэ пільней разгарнуць сацыялістычнае саборніцтва і стаханавіцкі рух па правядзенні астатніх сельгасработ».

А. ЗАРУБЕЖНЫ,
М. ГЕЛЬФАНД.

Акоўговая нарада жонак камандзіраў-пагранічнікаў

Акоўговая нарада жонак камандзіраў-пагранічнікаў БССР праходзіць пры вялікай актыўнасці ўсіх дэлегатак. На паседжанні 16 чэрвеня выступілі 22 чал. Выказаліся тт. Махонька, Іванова, Карпенка, Шабурава, Гуськова, Ісаева, Влобіца і інш.

Удзельнікі нарады ў сваіх выступленнях расказалі аб сваім вопыце ў разгортванні культурна-бытавой работы і т. д.

Тав. Ліпніцкая гаварыла аб тым, што, не гледзячы на складаныя ўмовы жыцця на граніцы, для жонак камандзіраў-пагранічнікаў ёсць велізарнае поле дзейнасці, у прыватнасці ў галіне павышэння свайго палітычнага і агульнаадукацыйнага ўзроўню. Усе жонкі камандзіраў-пагранічнікаў павінны аказаць сваім мужам актыўную дапамогу не толькі ў арганізацыі культуры ў

сваім быту, але і чырвонаармейцаў. Дзеці — наша радасць. Яны ў нас загарылі, здаровыя. Жонкі камандзіраў аднаголася галасуюць за законы аб забароне абортаў, дапамозе рожаніцам і т. п.

Тав. Саўгодзе — член партыі з 1918 года, актыўная ўдзельніца грамадзянскай вайны. У сучасны момант яна актыўна працуе ў жылгавіцкай раённай партыйнай арганізацыі. Па яе ініцыятыве створалі гурток «варшавіцкіх кавалерыстаў». Тав. Саўгодзе ў сваім выступленні ўказвала на неабходнасць залейшага падняцця работы па выхаванню дзяцей і стварэнню культурнай абстаноўкі ў вёсцы.

Тав. Ліпніцкая сказала:

— Я жыў на пагранічнай засапе і звывалася з гэтым жыццём. Я не чакаў пакут да мяне прыходзіць

байцы за дапамогу, але сама прадляў ініцыятыву ў знішчэнні пільных культурна-бытавых умоваў. Падарожу з чырвонаармейцамі чытку мастацкай літаратуры. Многа працую над павышэннем свайго ўзроўню. Муж запамінае мне павышаць мой палітычны ўроўне. Разам з мужам вывучаем ня-мекую мову. Кідаюцца і аб сваёй вяснянай падрыхтоўцы. Я добра ўздзяла вітпоўкай.

Тав. Дамітрыева адзначыла, што нарада жонак гаспадарнікаў і інжы-нера-тэхнічных работнікаў пільна працысловаецца да вялікіх штуршок у развіцці руху жонак камандзіраў-пагранічнікаў. Тав. Дамітрыева сваю работу пачала з дыкціравання мадэ-ратнасі сярод жонак камандзіраў, а таксама сярод чырвонаармейцаў.

Сёння нарада заканчвае сваю ра-боту.

ВЫСТУПЛЕННЕ САКРАТАРА ЦК КП(б)Е ТАВ. Н. Ф. ГІКАЛО НА МАЗЫРСКАЙ АКОЎГОВАЙ ПАРТЫЙНАЙ КАНФЕРЭНЦЫІ

МАЗЫР, 16 чэрвеня. (Мар. «Звезда»). На рашэнні паслядзейняй кан-ферэнцыі са справаздачым дакладам аб рабоце арганізацыі ЦК КП(б)Б па Мазырскай акрузе выступіў сакратар арганізацыі тав. Апаньёў. Доклад аб выніках абмену партыйных дакументаў зрабіў другі сакратар арганізацыі тав. Раманенка. Па дакладах раз-гарнуліся спрэчкі, у якіх выступілі 7 чалавек.

На акоўговую канферэнцыю пры-быў сакратар ЦК КП(б)Б тав. Н. Ф. Гікало. Наўдленне ў прамікуме Ні-калая Федаравіча Гікало было спат-вана дружнай аванпай ўсёй залы. Раздаюцца воклічы: «Нахай жыве любімы правадыр народаў таварыш Сталін!».

Тав. Гікало выступіў з трохгадін-ным дакладам аб выніках чэрвень-скага пленума ЦК ВКП(б), у якім яра паказаў вялікае гістарычнае значэнне новай Канстытуцыі Саюза ССР, таваром і натхніцелем якой быў любімы правадыр народаў таварыш Сталін.

Тав. Гікало ў сваім дакладзе спы-ніўся на задачах большэвікоў Ма-зыршчыны і заклікаў іх яшчэ вы-шэй узняць рэвалюцыйную піль-насць.

Дэлегаты наладзілі бурную пра-павіную аванпай ў гонар ЦК ВКП(б) і любімага Сталіна.

ОРАЛОУ.

ЗАКРЫЛАСЯ СЛУЧНАЯ АКОЎГОВАЯ ПАРТЫЙНАЯ КАНФЕРЭНЦЫЯ

СЛУЧАК, 16 чэрвеня. (Спец. нар. «Звезда»). Сёння на рашэнні па-сіджанні працягваліся спрэчкі па дакладах сакратараў арганізацыі ЦК КП(б)Б па Случняй акрузе тт. Ма-монішчына і Нікіціна.

На дачэрні паслядзейняй канфе-рэнцыі зацверджана справаздача ма-ндатнай камісіі, прынята разгортнае рашэнне па дакладах.

У склад акоўговага камітэта пар-тыі выбрана 30 чалавек.

Сёння Случная акоўговая канфе-рэнцыя закончыла сваю работу.

Пленум акоўговага выбрав пер-шым сакратаром акоўговага камі-тэта партыі тав. Каменішчына, дру-гім — тав. Нікіціна.

Я. ГЕРЦОВІЧ.

У Соўнаркоме Саюза ССР і ЦК ВКП(б)

АБ СТЫМУЛЯВАННІ ВЫТВОРЧАСЦІ СЛАНЕЧНІКА І ПАВЫШЭННІ ДАХОДНАСЦІ КАЛГАСАУ, ЯКІЯ РАЗВОДЗЯЦЬ СЛАНЕЧНІК

У мэтах дасягнення павышэння даходнасці калгасаў, якія разво-дзяць сланечнікі, Совет Народных Камісароў Саюза ССР і Цэнтральны Камітэт ВКП(б) паставілі:

1. Памысць з 1 жніўня 1936 го-да дзяржаўную закупачную па-лу на сланечнік на 50 кап. за цэнт-нер.

2. Устанавіць, што калгасы і калгаснікі, якія прададуць дзяржаве сланечнікі, пасля выканання ўста-ноўленых для іх абавязальнасцяў па дадзены сланечнікі дзяржаве ат-рымваюць прамію-надабукі за кожны цэнтнер прададзена дзяржаве сланечніка, зыходзячы з наступна-га разліку:

калгасам, прадаўшым дзяржаве не менш 5 цэнт. сланечніка, але не больш 10 цэнт. на адзін калгас, атрымліваюць за кожны цэнтнер прададзена дзяржаве сланечніка прамію-надабукі да існуючай закупачнай паны ў размеры 20 проц;

калгасам, прадаўшым дзяржаве звыш 10 цэнт. сланечніка, але не больш 50 цэнт. на адзін калгас, атрымліваюць за кожны цэнтнер прададзена дзяржаве сланечніка прамію-надабукі да існуючай закупачнай паны ў размеры 40 проц;

калгасам, прадаўшым дзяржаве звыш 50 цэнт. сланечніка, але не больш 100 цэнт. на адзін калгас, атрымліваюць за кожны цэнтнер прададзена дзяржаве сланечніка прамію-надабукі да існуючай закупачнай паны ў размеры 60 проц;

калгасам, прадаўшым дзяржаве звыш 100 цэнтэфаў сланечніка, але не больш 150 цэнт. на адзін калгас, атрымліваюць за кожны цэнтнер прададзена дзяржаве сланечніка прамію-надабукі да існуючай закупачнай паны ў размеры 80 проц;

калгасам, прадаўшым дзяржаве звыш 150 кілаграмаў сланечніка на адзін калгасны двор, атрымліваюць за кожны кілаграм прададзена дзяржаве сланечніка прамію-надабукі да існуючай закупачнай паны ў размеры 100 проц;

калгасам, прадаўшым дзяржаве звыш 150 цэнт. сланечніка на адзін калгас, атрымліваюць за кожны цэнтнер прададзена дзяржаве сланечніка прамію-надабукі да існуючай закупачнай паны ў размеры 100 проц;

калгасам, прадаўшым дзяржаве не менш 10 кілаграмаў сланечніка на адзін калгасны двор, атрымліваюць за кожны кілаграм прададзена дзяржаве сланечніка прамію-надабукі да існуючай закупачнай паны ў размеры 20 проц;

калгаснікі, прадаўшым дзяржаве не менш 10 кілаграмаў, але не больш 50 кілаграмаў сланечніка на адзін калгасны двор, атрымліваюць за кожны кілаграм прададзена дзяржаве сланечніка прамію-надабукі да існуючай закупачнай паны ў размеры 40 проц;

калгаснікі, прадаўшым дзяржаве не менш 50 кілаграмаў, але не больш 100 кілаграмаў сланечніка на ад

